

[Dræbye]

heller ikke nogen form for indtægtsgrænser opad i det almennyttige byggeri, tværtimod, i visse kommuner er der indtægtsgrænser den anden vej, så jeg mener, at argumentationen om, at man ved at fastholde det almennyttige byggeri på omkring halvdelen af det samlede nybyggeri i særlig grad skulle genere de dårligst stillede på boligmarkedet, simpelt hen er forkert.

Men dertil kommer – og det kan hr. Stubbkjær Pedersen ikke komme uden om – at det af hele materialet omkring lovforslaget fremgår, at regeringens opfattelse er den, at kvoten på de 10.000 almennyttige boliger er en permanent kvota, mens kvoten på de 1.500 andelsboliger er en engangskvota. Hr. Stubbkjær Pedersen kan f.eks. se på udvalgsbilag nr. 71 til L 81, som boligudvalget fik den 5. marts, og hvoraf det tydeligt fremgår, at investeringerne i andelsboliger stopper i 1984, og at man derefter kun regner med investeringer i det almennyttige boligbyggeri, i uændret omfang i øvrigt. Når hr. Stubbkjær Pedersen derfor argumenterer på den måde, at det af lovforslaget fremgår, at alle kvoter ophører med udgangen af 1983, sker det simpelt hen imod bedre vidende. Det fremgår sort på hvidt af det pågældende udvalgsbilag, at ifølge den aftale, som hr. Stubbkjær Pedersen har indgået med regeringen, nulstilles andelsboligbyggeriet i 1984, mens den almennyttige kvota på 10.000 boliger fortsætter fremover. Det er forudsætningerne for den aftale, som hr. Stubbkjær Pedersen har indgået, og det kan han ikke komme uden om.

Som det vil fremgå af vores indlæg ved første behandling, mener vi, at det er for lidt. Vi mener, at i den boligsituation, vi har i øjeblikket, hvor hovedtrækket er, at det private ejerboligbyggeri er faldet drastisk, var det rigtigt og fornuftigt at satsе især på en forøgelse af de private andelsboliger. Derfor har vi sammen med andre stillet et ændringsforslag, som retter op på fordelingen af det støttede boligbyggeri, sådan at vi på længere sigt kan tilstræbe en tredeling med en tredjedel almennyttige boliger, en tredjedel andelsboliger og en tredjedel ejerboliger. Det mener vi på lang sigt vil være en fornuftig fordeling, idet vi dog selvfølgelig er klar over, at der markeds-mæssigt vil komme variationer fra det ene år til det andet, så længe man arbejder med et egentligt marked.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg bemærkede også det radikale venstres positive holdning til forslaget om indekslån, og så kunne jeg godt tænke mig at spørge efter det indlæg, vi nu har hørt, og som på næsten samtlige punkter har forsøgt at skabe usikkerhed ved at tale om dårlig introduktion osv.: hvad var det, man var positiv over for i det radikale venstre?

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Hr. Kaj Poulsen forudsætter, at kritiske bemærkninger er det samme som at skabe usikkerhed. Det åg må vi tage på os. Det, der er tale om, er, at folketinget behandler et lovforslag, og ved en sådan behandling er man nødt til at redegøre for sin stilling til det, som det foreligger. Hr. Kaj Poulsen kan læse min tale ved første behandling. Der var en række positive bemærkninger om indførelse af indekslån til boligbyggeriet, og jeg har på helt konkrete punkter peget på, hvorfor vi i den udformning, som forslaget nu har, ikke kan støtte det.

Anne Grete Holmsgård (VS):

VS' daværende boligpolitiske ordfører pegede under førstebehandlingen på en række problemer i de to foreliggende lovforslag. Først og fremmest drejede det sig om muligheden for en indeksbombe i det private ejerboligbyggeri. Det drejede sig også om faren for, at der ville opstå store kurstab på indeksobligationer til almennyttigt byggeri, som kunne gøre byggeriet dyrere.

Sådan som loven ser ud nu med de ændringsforslag, der er stillet, mener jeg, at der er blevet rettet temmelig meget op på nogle af disse problemer. Reallønsklausulen, der er blevet indført for det private ejerboligbyggeri, mener jeg ser rimelig ud, fordi den ikke finansieres af det offentlige, men ved, at der bliver tale om en genfinansiering af den restgæld, der står tilbage efter 25 ½ år.

Det fremgår også af bilagene, der er kommet gennem boligudvalget, at eventuelle kurstab på obligationerne til det almennyttige byggeri vil blive dækket ind af staten på linje med rentebidraget.